

— Η ακαδημία τῶν Ἐπιστημῶν καὶ τῶν Γραμμάτων ἐν Μιλάνῳ ἔθετο θέμα διαγωνισμοῦ τῆν βιογραφίαν τοῦ Λεονάρδου δὲ Βίντσι καὶ τὴν μὲν προθεσίαν τῆς ἀποστολῆς τῶν ἔργων ὥρισε τετραετή, τὸ δὲ γέρας πενταεσχίλια φράγκα. Οἱ διαγωνισθησόμενοι δύνανται νὰ γράψωσι, λατινιστῶ, γαλλιστῶ, γερμανιστῶ, ἀγγλιστῶ, καὶ ἰταλιστῶ, ἀφαιροῦσι δὲ ν' ἀναγῆσθαι πᾶν ὅ,τι εἴνε ἀγνωστον μέχρι τοῦδε σχετικῶς πρὸς τὸν βίον καὶ τὰ ἔργα τοῦ διασημοῦ ζωγράφου.

— Γράφουσιν ἡμῖν ἐκ Βόννης, ὅτι τῆ 30/11 Ἰανουαρίου ἀπέθαν. ὁ διάσημος φυσιολόγος Θεόδωρος Σβάνν (Schwann) πρῶτον καθηγητῆς ἐν τῷ Πανεπιστημίῳ Αὐττίχης, γιννηθεὶς ἐν ταῖς Παρραρρηναῖς ἐπαρχίαις. Αἱ ἀνακαλύψεις τοῦ Schwann περὶ τῶν ζωϊκῶν κυττάρων ἐπήνεγκον νέαν τροπὴν εἰς τὴν φυσιολογίαν. Εἶπ' τῆς θεωρίας δὲ αὐτοῦ καὶ τῆς περατέως ἀναπτύξεως αὐτῆς στηρίζεται σχεδὸν ἀποκλειστικῶς ἡ κολλοειδία πρόδος τῆς φυσιολογίας, τῆς ανατομίας, καὶ ἐν γένει τῆς ὅλης ἱατρικῆς τοῦ δεκάτου ἐνάτου αἰῶνος. Ὁ τίτλος τοῦ κυρίου συγγραμμάτου τοῦ φυσιολόγου τούτου εἶνε «Μικροσκοπικαὶ ἔρευναι περὶ τῆς καύτητος, ἐν τῇ ὕψῃ, καὶ τῇ αὐξήσει τῶν ζῴων καὶ τῶν φυτῶν». Ὁ Schwann ἐγένετο ἐπίτιμος διδάκτωρ τοῦ ἐν Βόννη πανεπιστημίου, ὅτε εἰσάρταξε τὴν πεντηκονταετηρίδα αὐτοῦ (Jubiläums Ehrendoctor), προσεπάθησε δὲ πολλὰκις καὶ γενεὴν καθηγητῆς ἐν αἰνι γερμανικῶν πανεπιστημίῳ, ἀλλὰ δὲν κατώτερος τοῦτο, τῶν θρησκευτικῶν ἔνεκα φρονημάτων, τοῦ μετὰ τὴν ἴδρυσιν δὲ τοῦ καθολικοῦ πανεπιστημίου ἐν Löwen προσελήθη αὐτοῦ ὡς καθηγητῆς τῆς ἱατρικῆς ἐνταῦθα δι' ἑκαμὲ καὶ τὰς μεγάλας αὐτοῦ ἀνακαλύψεις ἐπὶ τοῦ συστήματος τῶν κυττάρων. Βραδύτερον προσοπιστικῶν λόγων ἔνεκα μετέβη εἰς Αὐττίχην ὡς καθηγητῆς. Ἀπέβησεν ἐν ἡλικίᾳ ἐβδομηκοντα ἑνὸς ἐτῶν ἐξ ἀποπληξίας.

— Ὁ κ. Ἰω. Σκαλτσούνης, γράφει ἡ «N. Ἡμέρα», ἀφοῦ ἔτεרבεν ἅμα καὶ ἐδίδασκεν ἐπὶ ἐτη ὅλα τοὺς φοιτητὰς τοῦ τερψισταίου φιλολογικοῦ συλλόγου Minerva διὰ τῶν ἀναγνωσμάτων αὐτοῦ περὶ Ὀμηροῦ, εὐτυχῶς συνέλαβεν ἰδέαν ἀπορρασίας νὰ ἐκδώσῃ αὐτὴ καὶ διὰ τοῦ τύπου πρὸς φωτισμὸν καὶ ψυχαγωγίαν ευρωπαϊκοῦ κύκλου ἀνεγνωστών. Τὸ σύγγραμμα, ἐκδοθὲν ἰταλιστῶ ἐν Μεθυσάλαις, ἀποτελεῖ τόμον ἐκ διακοσίων καὶ ἐπέκεινα σελίδων καὶ φέρει τὸν τίτλον «Ὁ ἄνθρωπος καὶ ὁ Ὀμηρός».

ΒΙΒΛΙΑ

2502. Ἐστία. Ἐκδίδεται κατὰ κυριακὴν. Ἔτος Ζ'. Τόμος ΙΓ', 17 Ἰανουαρίου 1882. Ἀριθ. 316 (264). Λεπτὰ 35. Ἀθήνησι, γραφεῖον τῆς «Ἐστίας», ὁδὸς Σταδίου, ἀρ. 6. 4ης σελ. 16. Περιεχόμενα: Περὶ τοῦ ἐν Αἰτωλικῷ ἐκτάκτου γεωλογικοῦ φαινομένου ὑπὸ Ε. Νίδερ.— Ἡ δεσποινὶς Λασκαρίε. (Μυθιστορία Ἰουλίῳ Σανδῶ. Μετάφρ. Ἀρσινόης Γ. Παπαδοπούλου).— Περιπέτεια τοῦ ἀτμοπλοίου «Jeanette». — Ἀμερικανικαὶ σκιαγραφαί. — Μετακινήσεις ξηνοδοχείου. — Ἡ Αἰλὴ (ποίησις) ὑπὸ Γ. Δροσίνη. — Δάγειον πνεῦμα. — Ἀληθεῖαι. — Συμβουλαί.

2503. De l'île d'Hydra (Grèce) au point de vue médical et particulièrement du Tzanaki, maladie spéciale de l'enfance et des maladies des plongeurs par le Dr Nicolaos P. Parissis (d'Hydra), ancien interne de l'Hôpital civil d'Athènes, etc. et le Dr Jean A. Tetzis, médecin à Hydra, Chevalier de l'ordre du Sauveur, etc. Paris, imprimerie Moquet, 11, Rue des Fossés-Saint-Jaques. 1882. In 8°, p. 149. Prix: 2 fr. 75.

ΕΙΔΗΣΕΙΣ ΕΞ ΕΛΛΑΔΟΣ

[14 Ἰανουαρίου (Πέμπτη) 1882].

Τὴν προσεχῆ Δευτέραν, 18 Ἰσταμένου, κηρύσσεται ἐπισήμως ἐν τῷ βουλευτηρίῳ ἡ ἐναρχὶς τῆς νέας βουλευτικῆς περιόδου. Ἡ Α. Μ. ὁ βασιλεὺς νὰ παραστή εἰς τὴν τελετὴν, ὅπως ἐκφωνήσῃ τὸν ἐναρκτήριον λόγον. — Ἐπειδὴ ἐν τῇ βουλῇ νὰ παρακαθῆσθαι καὶ οἱ ἐκ τῶν νέων ἐπαρχίων τριακοντα πέντε βουλευταί, τὰ δὲ ὑπάρχοντα ἐδῶλια δὲν ἐπαρκοῦσι πλέον, προστίθενται ἐτι εἰκόσι πέντε τοιαῦτα εἰς τὰ πρῶτα κατώτερα τῆσα. — Ἀντὶ τοῦ ἀσθενούντος καθηγητοῦ κ. Ι. Πανταζίδου προσελήθη διδάσκαλος τῶν βασιλοπαίδων ὁ κ. Δ. Βερναδάκης. — Τὸ ἐπὶ τῶν ἐξωτερικῶν ὑπουργεῖον παρεκλήθη, ἵνα διατάξῃ τὰς προξενικὰς ἀρχάς, ὅπως ἀπογρά-

ψωσιν ἅπαντας ἀδιακρίτως τοὺς ἐκ τῶν προσαρτηθεισῶν εἰς τὸ κράτος νέων ἐπαρχίων καταγομένους καὶ ἐν τῇ περιφερείᾳ τῶν διαμένοντας, οἵτινες διὰ τῆς προσαρτήσεως ἀπέκτησαν τὴν ἑλληνικὴν ἰθαγένειαν. — Ἡ γενικὴ διεύθυνσις τῶν ταχυδρομίων ἐλάβεν ἔγγραφον τοῦ ἐν Κωνσταντινουπόλει διευθυντοῦ τῶν αὐστριακῶν ταχυδρομίων, δι' οὗ καθίσταται γνωστὸν αὐτῇ ὅτι τὸ ἐκεῖσε ὀθωμανικὸν ταχυδρομικὸν ἐξέτατο τὴν ἐκ τῆς Ἑλλάδος προσφρομένην καὶ εἰς τὸ εσωτερικὸν τῆς Τουρκίας ἀποστελλομένην ἀλληλογραφίαν. — Δεινὴ ἐπίσωπία ἐνεσκήψεν ἐσχάτως καὶ ἐν Ἀθήναις, ἐκ τῶν μέχρι τοῦδε προσβληθέντων βῶων ἔβησαν ἐξήκοντα τὰς τελευταίας ταύτας ἡμέρας. — Τὸ δημοτικὸν συμβούλιον Ἀθηναίων ἀπεράσισεν ὅπως ὁ δήμος ἐξαγοράσῃ τὸ ἡμιτέλες πρὸ μακροῦ χρόνου κτίριον τοῦ νέου θεάτρου. Πρὸς τοῦτο καὶ ἐδόθη πτωσίαις 100 χιλιάδων δραχμῶν ἐν ἀποζημιωθῆσιν οἱ παλαιὶ μέτοχοι τῆς διαλυθείσης εταιρίας ἐπὶ τῇ βάσει τῶν 30% τῶν καταβληθέντων πρὸς αἰσθημὴν τοῦ κτιρίου κεφαλαίων. Ἐὰν οἱ μέτοχοι ἀποδεχθῶσι τὴν πρότασιν ταύτην θελομεν ἔχει μετ' οὗ τοῦ θεάτρου ἀντάξιον τῆς ἡμετέρας πόλεως. — Ἐπίσης τὸ αὐτὸ συμβούλιον ἀνέλαβε τὴν φροντίδα τῆς ἐπεκτάσεως τοῦ φωτισμοῦ τῆς πόλεως εἰς πολλὰ μέρη, ὅπου ὑπάρχει ὅλως ἀτελής φωτισμὸς ἢ καὶ ἐλλείπει παντάπασι. — Κατὰ τὸ δευτέρον δεκαπενθήμερον λήξαντος μηνὸς ἐξήχθησαν ἐκ Κερκίρας 540 βαρέλαι ἐλαιολάδου, ἢ τιμὴ δ' αὐτοῦ ἀνήλθε μέχρι δρ. 48. Ἐν συνόλῳ μέχρι τῆς 31 Δεκεμβρίου ἐξήχθησαν 127.015 βαρέλαι. Οἶνος δὲ ἐξήχθη ἐκ τοῦ λιμένος τῆς αὐτῆς νήσου ἐν συνόλῳ μέχρι τῆς 31 Δεκεμβρίου βαρέλαι 12.586, ἢ τιμὴ δ' αὐτοῦ ἀνήλθε μέχρι δρ. 22.

ΠΡΟΒΛΗΜΑΤΑ ΚΑΙ ΕΡΩΤΗΣΕΙΣ

1608.

[Τὰ πρῶτα δύο θεωρηθεῖται ἐν βιβλίῳ].

Τὸ ἀγοραῖον ὄνομα φέρω ἐνὸς μετάλλου, Πλὴν ἴς τοὺς ἀρχαίους Ἕλληνας ἦμην γνωστὸν δι' ἄλλου, Ὅπερ τρεῖς ἔχει συλλαβὰς, τούτων δὲ ἡ ἐσχάτη Μέλος τοῦ σώματος δηλοῖ, ὅπερ κοινῶς προτάται: Τὸ ζῶον, ὃ σφραλίσουσιν αἱ συλλαβαὶ αἱ πρῶται: Τὸ ὄνομά μου πρόσφερε . . . ἀλλὰ θὰ ἴδῃς τότε, Ὅτ' εἶμαι τὸ ὀπίσθιον ἄκρον τοῦ αὐτοῦ ἔντος, Τὸ καθ' ἑκάστην δι' ἡμᾶς βραχύνουσι κοπιώντως. Νὰ μ' εὐχῆς εὐκολώτερον θὰ δυνηθῆς, πιστεύω, Ἄν μᾶθῃς τ' εἶμαι, ποῦ οἴκω καὶ τί σοὶ χρησιμεύω. Τρέφουμαι πάντοτε καὶ ζῶ πληθύνον τῶν ὕδατων, Καὶ εἶμαι ἰο ὀργανικὸν ἐκ τῶν ἀργαυιότατων, Διότι πῶν προηγίων μου τὸ γιγαντώδες σῶμα Ἐντὸς τῆς γῆς ἀποτελεῖ λιθανθρακώδες στρώμα. Τὴν ὑπαρξίν μου δύνασαι νὰ χρησιμοποίησθαι. Εἰς ὅσους ἐμποδίζονται τῶν οὐρῶν αἱ ἐκκρίσεις. Πρὸς τοῦτο δὲ οἱ ἱατροὶ ἂν δὲν μὲ διορίζουν, Φρονῶ πῶς πλείστοι ἐξ αὐτῶν ποσῶς δὲν μὲ γνωρίζουν. Πλὴν μᾶθε ὅτι κίχημα καὶ ἰδιότητ' ἄλλη, Τὴν λαμψὴν εἰς τὰ μέταλλα ἐπαναφέρω πάλιν, Διότι ἔχω ἄβρονον ποσὸν ἐκ τοῦ στοιχείου. Τοῦ νῦν ὑπὸ τῶν χημικῶν κληθέντος Πυριτίου.

1609.

Γ. Π.

De la chair des mortels nos cinq bouches sont pleines, Et nous en jouissons en hiver à souhait; Si nous perdons un frère, alors chacun nous hait, Nous jettant en un coin au rang des choses vaines. Dociles nous faisons par ordre des humains Presque tout ce qu'ils font avec leurs propres mains.

ΛΥΣΕΙΣ

1608.

Μύσταξ — Μύς.

1606.

Α Π Α Ν Α
Α Ν Λ
Ν Α Ι

1607.

Les lèvres.